

Αντιφωνητής

Δημοσκόπηση;
Γνωρίζω,
δέν άπαντῶ!

Θ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

28 ΜΑΪΟΥ 2008

ΕΤΟΣ 10ο / ΑΡ. Φ. 247 / ΤΙΜΗ 1 €

Μόνο τό Σίγουρο Βόλι του Χάρου τόν νίκησε...

Ένας θρῦλος τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς πέθανε τίς προάλλες, χωρίς νά άσχοληθεῖ μαζί του τό σύστημα: Δέν γράφτηκαν άγιολογίες, δέν κυκλοφόρησαν μπλουζάκια μέ τό πρόσωπό του, δέν ἔγινε τ' όνομά του σύνθημα στά άδερφοαριστερά κόμματα του παχύσαρκου κόσμου. Ο Μανουέλ Μαρουλάνα (Πέδρο Ἀντόνιο Μαρίν τό πραγματικό του όνομα καί «Τίρο Φίχο» - δηλ. «Σίγουρη Βολή» - τό παρατσούκλι του) πέθανε στά 78 του ἑλεύθερος στή ζούγκλα τῆς Κολομβίας, όπου γεννήθηκε κι όπου όργάνωσε τό μεγαλύτερο αντίρτικο τῆς ιστορίας τῆς, τό FARC («Ένοπλες Έπαναστατικές Δυνάμεις τῆς Κολομβίας»). Στά 45 χρόνια τῆς όργάνωσης, μέ τούς 10.000 - 20.000 αντίρτες του (καί τούς δεκαπλάσιους συνεργάτες στον λαό) απέκρουσε 7 τουλάχιστον μαζικές έκστρατείες κυβερνητικών καί άμερικανικών (Ειδικῶν) Δυνάμεων καί γελοιοποίησε τήν ἐπικήρυνση τῶν 5.000.000 δολαρίων, πεθαίνοντας πρόσφατα από φυσικό θάνατο.

(Συνέχεια στή σελίδα 10)

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΑΣ

Γιά χάρη τῶν πολλῶν φίλων πού άναρωτιόντουσαν στή διεθνή ἡμερίδα γιά τό Ποντιακό στήν Κομοτηνή (σελ. 4-5), πῶς εἶναι ρέ παιδί μου (φυσιογνωμικά) ό νομάρχης Ροδόπης, δημοσιεύουμε τήν άνωτέρω φωτογραφία του Άρη Παννακίδη (πρώτος από άριστερά - μά εἶναι κι άριστερός, δέν τό ξέρατε; - σε περσινή του συνάντηση μέ κάτι Τούρκους ύπουργούς κι έναν άναμνηστικό γυφτοτέντζερη).

Πάντως δέν θά ξαναχαράμισουμε τόν χῶρο μας γιά τό τίποτε. Όποιος θέλει νά δει τόν νομάρχη δέν ἔχει παρά νά πάει σε όποιαδήποτε ἐκδήλωση του τουρκικού Προξενείου. Τί δουλειά ἔχετε ρέ σεις νά τόν ψάχνετε σε ἡμερίδες Ποντίων, Ἀρμενίων καί άλλων μη (κατευθυνόμενων) ψηφοφόρων;

Σενάρια μαῦρα γιά τόν τόπο - Αὐτοεκπληρούμενες προφητείες

«...Πέραν ἐξ' άλλου από τό Αίγαίο, τούς ίδιους στρατηγικούς στόχους ὑπηρετεῖ ἡ τουρκική πολιτική καί στή Θράκη όπου, πολύ φοβούμαι, θά ἔστιαστεῖ μελλοντικά ἡ Ε/Τ ἀντιπαράθεση, όπως από πολλά χρόνια προσωπικά ὑποστηρίζω. Θυμάμαι ότι εἶχα ἐπισημάνει τίς δυσοίωνες σχετικές προοπτικές στον γ.γ. του NATO Μ. Βέρνερ ἤδη από τό 1989 καί ό συνομιλητής μου εἶχε πραγματικά ἐντυπωσιασθεῖ αλλά δέν θέλησε, φυσικά, νά παραδεχθεῖ ότι θά ἦταν ποτέ δυνατόν νά πάρει τέτοιες διαστάσεις ἡ τουρκική ἀδηφαγία ἢ - γιά νά μήν τά ρίχνουμε όλα στους Τούρκους - ἡ συμμαχική ἀνεκτικότητα. Καί όμως, χάρις καί στις διεθνείς ἐξελίξεις γενικότερα καί στά Βαλκάνια ειδικότερα - βλέπε καί Κοσσυφοπέδιο - καί μέ τό

προσηματικό ἐπιχείρημα τῆς προστασίας μειονοτικών δικαιωμάτων όμοεθνούς καί όμόθρησκου στοιχείου, πού ἠχεῖ συμπαθῶς στά ὦτα τῆς σύγχρονης διεθνούς κοινότητας, ἡ Τουρκία προωθεῖ συστηματικά πλέον ἐπεκτατική καί διεκδικητική πολιτική στή Θράκη πού ἄν δέν ἀντιμετωπισθεῖ ἔγκαιρα καί ἀποτελεσματικά, ἐνδέχεται νά καταλήξει σε πολύ ὠμότερη ἐκδήλωση τουρκικῆς ἀρπακτικότητας...»

Πρόκειται γιά ἀπόσπασμα τῆς εἰσηγήσης του πρέσβη ε.τ. Χρήστου Ζαχαράκη, στήν παρουσίαση του ἐξαίρετου βιβλίου του πρ. ὑπουργοῦ Ἀναστάση Πεπονή "ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ" (Παλαιά Βουλή, 19/5/08). Τό ἐπιλέξαμε γιατί εἶναι ἕνα χαρακτηριστικό δείγμα του κλίματος πού ἔχει διαμορφωθεῖ στήν

Ἀθήνα, ἀπότοκο κάποιων φημῶν πού ἔφτασαν καί στά δικά μας τ' αυτιά. Ἐπειδή λοιπόν πολλοί φίλοι, ἄνθρωποι σοβαροί καί καλοπροαίρετοι, ἐπικοινωνήσαν μαζί μας γιά νά πληροφορηθοῦν τή γνώμη μας, καί ἴσως ἄλλοι νά τήν ἀναμένουν ἐπίσης, σπεύδουμε νά διευκρινίσουμε ότι:

Α) Πέρα από μία αὐξημένη κινητικότητα τῶν προξενικών ἐγκάθετων καί πρωτοβουλιῶν δέν ἔχει ὑποπέσει στήν ἀντίληψή μας κάτι παραπάνω (χωρίς βέβαια αυτό νά σημαίνει ότι ἀποκλείουμε τό νά ὑπάρχει). Η δυναμική βέβαια εἶναι δεδομένη καί οἱ κακοί συσχετισμοί δυνάμεων παραμένουν.

Β) Τό πρόβλημα εἶναι πῶς, δυστυχῶς, ἡ Τουρκία ἔχει ὄντως τή δυνατότητα νά μᾶς ἀνακατέψει ἄσχημα όταν θά τό θελήσει (τό γράφουμε από χρόνια ἐμεῖς στον «Α», αλλά μόλις τώρα ἄρχισαν κάποια μυαλά νά καθαρίζουν από τά κατακάθια τῆς τουρκολαγνικῆς προπαγάνδας του

ψευτοεκουγχρονισμού καί του ἄντιεθνικισμού). Τό ζήτημα εἶναι ἄν τό θέλει τώρα, δηλαδή ἄν τήν συμφέρει ἡ συγκυρία. Ἐμεῖς δέν βλέπουμε νά συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Γ) Δέν λέω, πρέπει νά ἐτοιμαζόμαστε γιά κάθε ἐνδεχόμενο. Όμως πρώτον δέν πρέπει νά τήν πάθουμε ὅπως ό βοσκός μέ τόν λύκο - ἡ Ἄυστρια μέ τόν Χίτλερ - καί δεύτερον δέν πρέπει νά μᾶς καθησυχάζει ἡ ἀποφυγή τῶν χειρότερων. Τά πράγματα δέν εἶναι καλά οὕτως ἢ ἄλλως καί φταίμε πρώτα ἀπ' όλους ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Νά ζυπνήσουμε πρὶν ἐπιβεβαιωθοῦν τά πιό μαῦρα σενάρια: καί ἀντί νά μᾶς ἀδρανοποιούν οἱ φήμες, ὥστε νά καταλήγουμε νά τίς ἐπιβεβαιώνουμε, πρέπει νά μᾶς κινητοποιούν ἀκόμη περισσότερο. Μποροῦν, ἄς πούμε νά μελετηθοῦν οἱ ποικίλες πλευρές του ζητήματος, νά προγραμματισθοῦν στοχευμένες δράσεις, νά πλησιάσει ό προϋπολογισμός του τοπικοῦ γραφείου του ΥΠΕΞ ἐκείνου του τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Κομοτηνῆς; Ἄν ὄχι...

Θρασσειά "ἐρώτηση" Μάντατζη

Φορέας τούρκικου ρατσισμού μέσα στήν ἑλληνική Βουλή!

«Δῶσε θάρρος στον χωριάτη...» Τῆ γνωστή λαϊκή ρήση θύμισε ό βουλευτής Ξάνθης Τσετίν Μάντατζη, ξεπερνώντας τόν ἑαυτό του σε ἀναίδεια καί προκλητικότητα: Ζητᾶ νά μάθει τί θά πράξει τό ὑπουργεῖο Παιδείας γιά νά μήν ξανακουστοῦν «βουλγάρικα» τραγούδια σε ἔθνικό ἑορτασμό! Ἐλπίζουμε νά τό πληροφορήθηκαν καί κείνοι πού πιστεύουν ότι «ἀδικούμε τούς Τούρκους τῆς Θράκης»· μπάς καί ἀντιληφθοῦν κάποτε πῶς παίζεται τό παιχνίδι στήν περιοχή καί τί ἐννοεῖ ἡ προξενική ἀγέλη όταν μιλάει γιά «δικαιώματα» καί «αὐτοπροσδιορισμούς». Διαβάστε τή σχετική ἐπιστολή του Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Πομάκων Ξάνθης

(Σελ. 8)

Ανα-γνώσεις

Τα αγαθά του πολυπολιτισμού

Στο in.gr τα μαντάτα από τη Νότιο Αφρική, που θα μπορούσαν να προέρχονται και από άλλες χώρες του κόσμου - ή να δείχνουν και το δικό μας μέλλον:

«Έξι χιλιάδες μετανάστες έχουν τραπεί σε φυγή καταφεύγοντας σε αστυνομικά τμήματα, εκκλησίες και δημοτικούς χώρους για να γλιτώσουν από το κύμα ξενοφοβικών επιθέσεων που έχει μετατρέψει τις φτωχές συνοικίες του Γιοχάνεσμπουργκ σε «εμπόλεμη ζώνη» κοστίζοντας μέχρι σήμερα 22 ζωές... Πλήθη Νοτιοαφρικανών, οπλισμένα με ρόπαλα και πυροβόλα όπλα, σαρώνουν εδώ και μία εβδομάδα τις υποβαθμισμένες περιοχές και συνοικίες της οικονομικής πρωτεύουσας της χώρας, αφήνοντας πίσω τους νεκρούς, τραυματίες και αναγκάζοντας τους μετανάστες να εγκαταλείψουν τις καλύβες τους, τις οποίες πυρπολούν.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα μιλούν για «κλασική περίπτωση προσφύγων». Οι περισσότεροι εκ των μεταναστών που βρίσκονται στο στόχαστρο των άγριων ξενοφοβικών επιθέσεων κατάγονται από τη Ζιμπάμπουε, την οποία εγκατέλειψαν για να ξεφύγουν από τη βία και τη φτώχεια. Στη Νότιο Αφρική εκτιμάται ότι βρίσκονται σήμερα 3.000.000 μετανάστες από τη Ζιμπάμπουε. Η ανταποκρίτρια του BBC στο Γιοχάνεσμπουργκ αναφέρει ότι οι μετανάστες έχουν μετατραπεί σε αποδιοπομπαίους τράγους για τα κοινωνικά προβλήματα της Νοτίου Αφρικής, την ανεργία, την εγκληματικότητα και την έλλειψη στέγασης.

Το Σαββατοκύριακο το Γιοχάνεσμπουργκ και τα προάστια του έμοιαζαν με «εμπόλεμη ζώνη». Πάνοπλοι αστυνομικοί χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες για να διαλύσουν τα πλήθη που έψαχναν για να σκοτώσουν μετανάστες και κατέστρεφαν καταστήματα που ανήκουν σε ξένους. Η αστυνομία κατέφυγε και τη Δευτέρα στη χρήση πλαστικών σφαιρών, προχωρώντας σε νέες συλλήψεις στην προσπάθεια να καταστείλει το ξενοφοβικό ξέσπασμα βίας. Εκπρόσωπος της αστυνομίας ανακοίνωσε ότι από την περασμένη εβδομάδα 22 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί. Άλλοι ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου, άλλοι κάηκαν ζωντανόι. Μέχρι στιγμής έχουν συλληφθεί 220 άτομα με κατηγορίες στις οποίες περιλαμβάνεται η δολοφονία, ο βιασμός και η ληστεία. Χιλιάδες μετανάστες έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους αναζητώντας ασφαλές καταφύγιο σε αστυνομικά τμήματα, εκκλησίες και κοινοτικούς χώρους. Οι ξενοφοβικές επιθέσεις άρχισαν στις 11 Μαΐου στην παραγκούπολη της Αλεξάντρα, όπου δύο άτομα σκοτώθηκαν, και εξαπλώθηκαν σε όλο το Γιοχάνεσμπουργκ αυτό το Σαββατοκύριακο. Το μεσημέρι της Δευτέρας η Τζίνα Τέμπα θήλαζε τη μόλις δύο εβδομάδων κόρη της στο πάτωμα μιας αίθουσας σε αστυνομικό τμήμα στο κέντρο του Γιοχάνεσμπουργκ. Το προηγούμενο βράδυ γείτονες με τους οποίους ζούσε δίπλα-δίπλα για τρία χρόνια εισέβαλαν στο σπίτι της και απαίτησαν να φύγει. Αυτή η σκηνή επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά τις τελευταίες ημέρες με τους φτωχότερους από τους φτωχούς να στρέφονται ο ένας ενάντια στον άλλο...»

Τό φῶς του Ἰούδα είναι από...

Καινές Διαθήκες πού καίγονται!

Στήν Όρ Γιεχούντα (στά έβραϊκά σημαίνει «τό φῶς του Ἰούδα») τοῦ κεντρικοῦ Ἰσραήλ, μία πόλη μέ πληθυσμό 34.000 ἀνθρώπους, δίπλα στό ἀεροδρόμιο τοῦ Τέλ Ἀβίβ, ἔλαβε χώρα ἕνα συμβάν πού μόνο σέ προπολιτισμικές ἐποχές σκότους θά μπορούσε νά παραπέμψει. Ἐξ ὧσων γνωρίζουμε πουθενά δέν δημοσιεύθηκε τίποτε, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει μέ ὅτιδήποτε ἀμαυρώνει τό εἰκονοστάσι τοῦ περιούσιου - κυρίαρχου λαοῦ.

Ἐπρόκειτο γιά μία ἐκστρατεία διανομῆς θρησκευτικοῦ ὑλικοῦ ἀπό τοὺς λεγόμενους «Μεσσιανικούς Ἑβραίους», δηλαδή ἀπό Ἑβραίους πού μεταστράφηκαν στόν Χριστιανισμό: διανεμήθηκαν χιλιάδες ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Οἱ θρησκευόμενοι κάτοικοι τῆς πόλης παραπονέθηκαν στίς Ἀρχές καί ὁ ἀντιδήμαρχος Οὐζί Ἀχαρόν στίς 15/5 βγήκε μέ ἕνα αὐτοκίνητο καί μέ megάφωνο καλοῦσε τοὺς κατοίκους νά παραδώσουν τό ἔντυπο ὑλικό στοὺς θρησκευόμενους μαθητές «γιεσίβα» (στή φωτογραφία), οἱ ὅποιοι πήγαιναν ἀπό πόρτα σέ πόρτα γιά νά τό μαζέψουν.

Τά βιβλία γίνανε ἕνας σωρός καί τά βάλανε φωτιά, δίπλα σέ μία συναγωγή τῆς πόλης! Σύμφωνα

μέ τήν ἐφημερίδα «Μααριβ», στήν φωταδιστική αὐτή ἐνέργεια ἔλαβαν μέρος ἑκατοντάδες μαθητές «γιεσίβα» καί κάηκαν χιλιάδες (ἑκατοντάδες, κατά τοὺς ἀπολογητές τῆς πρωτοβουλίας) Καινές Διαθήκες. Ὁ Κάλεβ Μάγιερς, πού ἐκπροσωπεῖ τοὺς «Μεσσιανικούς Ἑβραίους», ζήτησε νά δικαστοῦν οἱ ὑπεύθυνοι, καθῶς δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἡ μικρή (περί τίς 10.000) κοινότητά τους δέχεται ἐπίθεση. Πρό μηνῶν ἕνα παιδί τραυματίστηκε ὅταν ἄνοιξε πακέτο - βόμβα καί πέρυσι στήν Ἱερουσαλήμ πυρπολήθηκε ἐκκλησία (γιά δευτέρη φορά μετά τό 1982) τῆς ἰδίας κοινότητος.

Εἶναι προφανές ὅτι κάποιοι, πού ἀρέσκονται νά αὐτοπαρουσιάζονται ὡς τά «αἰώνια θύματα» τῆς μισαλλοδοξίας ἄλλων, δέν εἶναι καί τόσο ἀνεκτικοί σέ ἀπόψεις πού δίστανται ἀπό τίς δικές τους...

IPAN: Οἱ πραγματικοί τρομοκράτες

Τό ὑπουργεῖο Πληροφοριῶν τοῦ Ἰράν ἀνακοίνωσε τό Σάββατο 17 Μαΐου λεπτομερῶς μία ὑπόθεση ἐντοπισμοῦ καί διάλυσης τρομοκρατικοῦ δικτύου πού σχετιζόταν μέ τίς Ἡνωμένες Πολιτείες.

Στίς 7 Μαΐου, μέ μία συνδυασμένη ἐπιχείρηση, οἱ μυστικές ὑπηρεσίες τῆς χώρας συνέλαβαν μέλη τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων στίς περιοχές Φάρς, Κουζεστάν, Γκιλάν, στό δυτικό Ἀζερμπαϊτζάν καί σέ ἐπαρχίες τῆς πρωτεύουσας. Ἕνας ἀπό τά μέλη τῆς ὀργάνωσης σκοτώθηκε στήν διάρκεια τῆς ἐπιχείρησης σύλληψής του, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι κρατοῦνται. Τά σχέδια τῶν συλληφθέντων εἶχαν ἐκπονηθεῖ στίς ΗΠΑ, σύμφωνα μέ τήν ἐπίσημη ἀνακοίνωση, καί συμπεριελάμβαναν βομβιστικές ἐπιθέσεις σέ ἐπιστημονικά, ἐκπαιδευτικά καί θρησκευτικά κέντρα, ὅπως καί δολοφονίες, ἐνέργειες πού θά κλόνιζαν τό αἶσθημα τῆς δημόσιας ἀσφάλειας. Σύμφωνα μέ τήν ἴδια ἀνακοίνωση ἀπό τήν ἴδια χώρα προέρχονταν τά ὄπλα καί ἡ ἐκπαίδευση τῆς ὀμάδας, στήν κατοχή τῆς ὁποίας βρέθηκαν πυρομαχικά, ἐκρηκτικές ὑλες, χάρτες, φωτογραφίες καί σκίτσα στόχων σέ διάφορες πόλεις. Στό δίκτυο αὐτό ἀποδίδεται ἡ ἐκρηξη τῆς 12ης Ἀπριλίου στό θρησκευτικό κέντρο τοῦ τεμένους Σεγιέντ οὐλ Σοχάντα στό Σιράζ, ὅπου σκοτώθηκαν 13 ἄνθρωποι καί 190 τραυματίστηκαν. Ἡ συλλήψεις ἀπέτρεψαν παρόμοιες ἐπιθέσεις στήν διεθνή Ἐκθεση Βιβλίου τῆς Τεχεράνης, στό Ρωσικό Προξενεῖο τῆς ἐπαρχίας Γκιλάν, στοὺς πετρελαιογωγούς τοῦ νοτίου Ἰράν καί σέ ἄλλους στόχους.

Ἡ Δύση στα πόδια του κόμματος Μιλόσεβιτς!

Συγκρίνοντας τά τελευταία ἐκλογικά ἀποτελέσματα στή Σερβία μέ κείνα τῶν προεδρικών ἐκλογῶν του περασμένου Φεβρουαρίου ἢ μέ τῶν βουλευτικῶν του Ἰανουαρίου 2007, γίνεται φανερό ὅτι ὅσα ισχυρίζεται ἡ δυτική προπαγάνδα (μέσα ἢ ἐξω ἀπό τή Σερβία) περί δυτικῆς στροφῆς τῆς χώρας καί ἤττας τῶν «ἐθνικιστῶν», εἶναι καί πάλι φούμαρα. Οἱ ἐξελίξεις μάλιστα πού ἀναμένονται θά διαλύσουν καί τίς τελευταίες ἀμφιβολίες γιά τή διατήρηση ἢ μη του ἐλέγχου ἀπό τήν ευρωπαϊκήν παράταξη. Σέ σχέση λοιπόν μέ τίς βουλευτικές ἐκλογές πρὶν 16 μήνες, τό Ριζοσπαστικό Κόμμα κέρδισε 41.000 ψήφους ἐπιπλέον, αὐξάνοντας τό ποσοστό του ἀπό 28,6% σέ 29,4%, ἄσχετα μέ τό γεγονός ὅτι χάνει 3 ἔδρες. Τα νούμερα μέ τίς προεδρικές ἐκλογές του Φεβρουαρίου, ὅπου ὁ Νικόλιτς ἦταν ἀντίπαλος μόνο μέ τόν Τάντιτς κι ὄχι μέ 22 κόμματα, δέν εἶναι φυσικά συγκρίσιμα. Το κόμμα του Κοστούνιτσα (DSS-NS), ἀντιθέτως, ἔλαβε μόλις 11,3%, χάνοντας 208.000 ψήφους. Ὅσο γιά τό Σοσιαλιστικό Κόμμα (Ἰβιτσα Ντάτσιτς), μέ τή νέα του συμμαχία κέρδισε 68000 ψήφους καί 2 ποσοστιαίες μονάδες, αγγίζοντας τό 8% καί ἀναδεικνύομενο σέ ρυθμιστή τῶν ἐξελίξεων.

Το Δημοκρατικό Κόμμα του προέδρου Τάντιτς κατέβηκε στίς ἐκλογές σέ συμμαχία μέ τὰ G17 plus, SPO, LSV καί SDP, φτάνοντας τό 38,5% καί τίς 102 ἔδρες - σέ σύνολο 250 - ἀπό τίς ὁποῖες ὁμως μόνο 65 ἀνήκουν στο

κόμμα του Τάντιτς (ὅπως καί πέρυσι). Ἀρα τά κέρδη του δυτικοφίλου μπλοκ εἶναι μηδαμινά, παρά τήν διαχείριση τῆς ἐξουσίας καί τίς ἀπειρες ἀβάντες πού του παρέχονται. Ἐν ὄψει λοιπόν τῆς ἀπώλειας τῆς Κυβέρνησης, ἄρχισε μία ἀπίστευτη προσπάθεια προσεταιρισμοῦ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος του μακαρίτη Σλόμποταν Μιλόσεβιτς, μέ τή σύμφωνη γνώμη καί τῶν Βρυξελλῶν! Αὐτοί πού μέχρι χθες δαιμονοποιοῦσαν τόν νεκρό Σέρβο ἡγέτη καί τήν πολιτική του κληρονομιά, ἄρχισαν νά κολακεύουν τό κόμμα του, ὑποσχόμενοι τήν ἐνταξί του - ὑπό τοὺς δικούς τους ὅρους, βεβαίως - στή Σοσιαλιστική Διεθνή κτλ. Ὁ διάδοχος του Μιλόσεβιτς, Ἰβιτσα

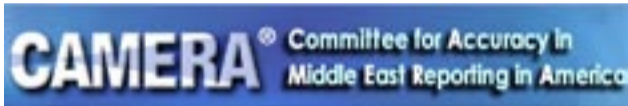
Ντάτσιτς ἔκανε ἕνα ταξίδι στή Ρωσία (γιά νά δει τόν Πούτιν ἢ τήν οἰκογένεια Μιλόσεβιτς;) καί ἐπιστρέφοντας δήλωσε ὅτι θά συμμαχήσει μέ Νικόλιτς-Κοστούνιτσα, προκαλώντας ἄγριες ἀντιδράσεις στο φιλοδυτικό μπλόκ. Ἡ ἀντιπολίτευση λοιπόν τώρα διαθέτει τή δυνατότητα σχηματισμοῦ κυβέρνησης, μέ τήν πλειοψηφία στή Βουλή πού δημιουργεῖ τό ἀθροῖσμα τῶν ἐδρῶν τῶν SRS (Ριζοσπάστες), DSS-NS (Κοστούνιτσα) καί τῆς συμμαχίας του Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος (SPS-PUPS-JS). Ἡ προοπτική αὐτή ἔφερε τοὺς ΗΠΑνθρώπους σέ ἀδιέξοδο: Κάποιοι μίλησαν γιά λαϊκές ἀντιδράσεις, ὁ ἴδιος ὁ Τάντιτς γιά «κυβέρνηση - Τιτανικό!» Μετά ἐπικράτησε ψυχραιμία καί πιάσαν δουλειά οἱ «καλοὶ μπάτσου»*. Το γνωστό σενάριο, ὅπου τό ἀποτέλεσμα τῆς κάλπης δέν βολεῖ τοὺς «δημοκράτες», ἐπιστρατεύονται οἱ ἀπειλές, τά παρασκήνια, ὁ ἐξωνημένος Τύπος κτλ μέχρι νά χάσουν οἱ «κακοί». Ὅμως στή Σερβία οἱ καταστάσεις πιέζουν δραματικά καί τά περιθώρια ἐξαπάτησης τοῦ κόσμου ἐξαντλοῦνται...

* Ὡς κι ὁ Γιωργάκης ἀνέλαβε ρόλο, καλώντας στήν Ἀθήνα τόν Ντάτσιτς γιά συνάντηση μέ τόν Λουξεμβούργιο ΥΠΕΞ, προκειμένου νά δελεάσουν μέ τό ευρωπαϊκό ἄλμπενι τοὺς Σέρβους σοσιαλιστές. Καί ἡ Ντόρα ἀπό κοντά!

Διαδικτυακός πόλεμος... on camera!

Τό τί είναι ή **Wikipedia**, λίγο πολύ όλοι οί άσχολούμενοι μέ τό Διαδίκτυο τό γνωρίζουν. Είναι ή πιό κοινόχρηστη, σύγχρονη έγκυκλοπαίδεια τής online άνθρωπότητας, όπου καθένας μπορεί νά συμβάλλει, υπό προϋποθέσεις, ως άρθρογράφος και νά συνεισφέρει στή γνώση πού παρέχεται επί παντός έπιστητού. Βεβαίως πρόκειται γιά μία κατάσταση πού λειτουργεί μέσα στις σύγχρονες ίσορροπίες δυνάμεων και στις ιδεολογικές προϋποθέσεις, από τις όποιες λογικά δέν μπορεί νά αποστασιοποιηθεί, παρά τήν έλευθερία πού παρέχει τό Internet, ένδεχομένως και παρά τις άρχικές άγαθές προθέσεις του ίδρυτή της Wikipedia, Τζιμμυ Γουέλς.

Ποιός λοιπόν και πώς άποφασίζει νά οργανώσει τή γνώση - έπομένως και τήν εικόνα του κόσμου - των νέων γενιών; Τό έρώτημα άνέκυψε έκ νέου μέ τήν άφορμή τής συνωμοσίας πού άποκάλυψε ή φιλοπαλαιστινιακή ιστοσελίδα του Σικάγου, **Electronic Intifada**: ή άκροσυνιστική όργάνωση **CAMERA** (Committee for

Accuracy in Middle East Reporting in America - Έπιτροπή γιά τήν Άκρίβεια των Μεσανατολικών Άναφορών στην Άμερική) κάλεσε «έθελοντές πού μπορούν νά έργαστούν ως άρθρογράφοι πού θά έξασφαλίσουν ότι οί άναφορές τής Wikipedia σέ ζητήματα σχετικά μέ τό Ισραήλ» θά συμφωνούν μέ τις θέσεις τους. Οί συμβουλές του πρωταγωνιστή (κάποιου μέ τό ψευδώνυμο **Ζέκ**) ήταν νά κρατηθούν όλα μυστικά, νά χρησιμοποιείται ούδέτερη γλώσσα στή διατύπωση των ισραηλινών θέσεων, νά είναι οί έθελοντές προετοιμασμένοι γιά μία μακρόχρονη προσπάθεια σέ βάθος χρόνων («πρόκειται γιά μαραθώνιο κι όχι γιά σπρίντ»), νά μήν παρουσιαστούν στό μεσοδιάστημα

πουθενά μέ φιλοϊσραηλινά άρθρα, νά μήν γνωστοποιήσουν πουθενά τά πραγματικά τους όνόματα... Κανονική συνωμοσία, δηλαδή!

Τελικά, καθώς ή ήλεκτρονική άλληλογραφία των φασισταριών (μιλάμε γιά όργάνωση πού καταγγέλει τους New York Times και τήν Washington Post ως... φιλοαραβικές έφημερίδες!) άποκαλύφθηκε από τήν Electronic Intifada του Άλή Άμπουνιμά, τό σχέδιο ματαιώθηκε και καμμιά δεκαριά από τους συνωμότες πού ήδη είχαν δραστηριοποιηθεί έξουδετερώθηκαν. Τέλος καλό, όλα καλά; Δύσκολο νά τό πει κανείς. Μέ δεδομένη τήν παγκόσμια έπικράτηση κάποιων άπόψεων - π.χ. ή Χαμάς είναι «τρομοκρατική όργάνωση» και γιά τήν Wikipedia - και τήν άπανταχού διείσδυση άτόμων πού διέπονται από σιωνιστικές ιδέες (ποιοί γιά παράδειγμα έλέγχουν τήν καταλληλότητα των άρθρων;) και είναι ένταγμένοι σέ διαχρονικές δομές (άκομη κι αυτή ή άθλια CAMERA μετράει 26 χρόνια ζωής) μέ σταθερούς σκοπούς και άπειρα χρήματα, θέλει πολλή φαντασία γιά νά

προβλέπει κανείς τό άποτέλεσμα;

Τό Διαδίκτυο είναι σαφώς ό χώρος του μέλλοντος, μέσα από τον όποιο θά περάσει ή γνώση του 21ου αιώνα. Όταν υπάρχουν άναφορές και πληροφορίες γιά προγράμματα τής CIA μά και του Άμερικανικού Πενταγώνου (Electronic Manhattan Project) πού κοστίζουν 30 δισ. δολάρια, προκειμένου νά κερδίσουν τή μάχη στό Ίντερνετ, είναι κωμικό νά θεωρεί κανείς ότι ό πλέον κατεστημένος ιστοχώρος γνώσης θά είναι άπαλλαγμένος από τήν έπιρροή των άφεντικών. Αυτόι τρέχουν μέ 200, έμεις οί άλλοι τουλάχιστον προχωράμε μέ 5;

Υ.Γ. Νά ρωτήσουμε τό τί πράττει ή χώρα μας, ή έστω κάποιοι συμπατριώτες μας, γιά τήν προβολή του τόπου μας (ή τής Θράκης, άς πούμε); Καλά, μήν κάνετε έτσι, πλάκα κάναμε...

3 ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΕΣ, ΜΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

Η ήμερίδα «Τρεις γενοκτονίες, μία στρατηγική», πού διεξήχθη στην Κομοτηνή στις 24 Μαΐου, ήταν μία τεράστια έπιτυχία. Η μεγάλη προσέλευση (περί τά 500 άτομα), τό αντιπροσωπευτικό πάνελ, ό διεθνής της χαρακτήρας, οί σημαντικές προσωπικότητες στό άκροατήριο και τό πλούσιο ύλικό πού παρουσιάστηκε ήταν τά

θετικότερα στοιχεία πού πιστώνονται βέβαια στους όργανωτές. Τό χρονικό ξεχείλωμα των προσφωνήσεων και ή (συνακόλουθη) άπάλειψη του στρογγυλού τραπέζιου ήταν στά «μείον». Πάντως μέ μία συνοπτική ματιά θά έλεγε κανείς ότι: Η όμιλία τής Θεάς Χάλο (τήν παραθέτουμε στην έπόμενη σελίδα) ήταν ίσορροπημένη μεταξύ συγκίνησης και έπιχειρηματολογίας, μέ άμερικανικό έπαγγελματισμό παρουσίασε τό θέμα της και θά μπορούσε νά... κλείσει κι εκεί ή ήμερίδα. Ο Φάνης Μαλκίδης ήταν όπως πάντα ουσιώδης και ένθουσίασε τό άκροατήριο, παρουσιάζοντας μάλιστα και γιά πρώτη φορά ντοκουμέντα πού θά αξιοποιηθούν από τους ιστορικούς τής γενοκτονίας. Ο

Μάριος Ευρυβιάδης μετέφερε τήν έμπειρία του από τις ΗΠΑ και τή δουλειά του γιά νά δώσει παραδείγματα και πρακτικές οδηγίες στους παριστάμενους. Οί εκπρόσωποι των Άρμενίων και των Ασσυρίων παρουσίασαν τήν υπόθεση από τή δική τους πλευρά και άναμένεται τώρα ό συντονισμός των βημάτων των τριών εθνών. Ο Αντώνης Παυλίδης, πού ευθύνεται έν πολλοίς και γιά τήν άρχική πρωτοβουλία, συνόψισε τά πεπραγμένα και ουσιαστικά άναλαμβάνει τον ρόλο του ένδιαμέσου.

Η χειρότερη πλευρά τής διοργάνωσης ήταν ή προσβλητική στάση των τοπικών Αρχών: Από μία τόσο σπουδαία έκδήλωση, μοναδική γιά τά δεδομένα τής περιοχής, άπουσίασαν ΟΛΟΙ: ό Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, ό Περιφερειάρχης ΑΜ-Θ Δημήτρης Σταμάτης, ό ύπερνομάρχης Γιώργος Μηνόπουλος, ό νομάρχης Ροδόπης Άρης Γιαννακίδης, όλοι οί βουλευτές (πλήν του... Σεργαίου Ήλία Πολατίδη από τον ΛΑΟΣ) και όλοι οί δήμαρχοι! Βεβαίως κάποιοι ήταν δικαιολογημένοι, τουλάχιστον οί Στυλιανίδης και Πεταλωτής έστειλαν εκπροσώπους πού άπηύθυναν και χαιρετισμό (κάτι πολύ σημαντικό γιά τά δεδομένα τής Ροδόπης), αλλά ή γαιδουριά κάποιων ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

Εκδήλωση Κυπρίων & Ιρλανδών αγωνιστών στο Δουβλίνο

Η εκδήλωση των Κυρίων και Ιρλανδών αγωνιστών στις φυλακές Αγγλίας κατά την περίοδο του αγώνα το 1956-59, έλαβε χώρα στο Δουβλίνο την 10η Μαΐου, όπως είχε προγραμματισθεί. Σ' αυτήν πήρε μέρος μια αποστολή από την Κύπρο αποτελούμενη από τους Βία Λειβαδά, Ρένο Κυριακίδη και Δημήτρη Φιλιασιτίδη, που μεταφέρθηκαν στις φυλακές Αγγλίας κατά την περίοδο του αγώνα και ο Λευτέρης Ιωάννου, αδελφός του Νικόλα Ιωάννου που σκοτώθηκε από τους Άγγλους στην προσπάθειά του να βοηθήσει στην απόδραση των Κυπρίων και Ιρλανδών αγωνιστών.

Η εκδήλωση έγινε στο Pearse Centre, προς τιμή του Ιρλανδού ηγέτη Patraig Pearse, που σκοτώθηκε από τους Άγγλους το 1916. Η εκδήλωση άρχισε με απαγγελία ενός ποιήματος του αγώνα του IPA, χαιρέτησε ο Ρένος Κυριακίδης, που εξέφρασε την συγκίνησή του γιά την συνάντηση με τους Ιρλανδούς αγωνιστές μετά από 49 χρόνια και κάλεσε ένα Ιρλανδό που πέρασαν μαζί στις φυλακές του Λονδίνου να προσφωνήσει την συγκέντρωση στα Ελληνικά που είχε μάθει από τους Κύπριους τότε. Στη συνέχεια ο Ιρλανδός συγγραφέας

Pit Pat Coogan, που ασχολήθηκε με την περίπτωση των Ιρλανδών και Κυπρίων σε βιβλία του, παρουσίασε την αγγλική έκδοση του βιβλίου του Βία Λειβαδά «Κύπριοι και Ιρλανδοί Πολιτικοί κατάδικοι στις φυλακές Αγγλίας». Το κεφάλαιο της σύγχρονης ιστορίας της Ιρλανδίας, αυτό των σχέσεων των Ιρλανδών και Κυπρίων αγωνιστών στις φυλακές της Αγγλίας είναι πολύ λίγο γνωστό. Και συνέχισε: «Κανείς από τους δυο μας - Ιρλανδία και Κύπρος - δεν πήρε αυτό γιά το οποίο άρχισε τον αγώνα, αλλά αυτό έρχεται και μάλιστα έρχεται σύντομα. Αλλά εκεί που η Ιρλανδία ιστορικά είχε να κάνει μόνο με μια μεγάλη δύναμη, η Κύπρος κλυδωνίζεται σαν ένας φελλός σε μια καταιγίδα που σχηματίστηκε από πολλούς κυκλώνες». Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις άγνωστες πτυχές των σχέσεων αυτών, που τώρα δίνονται με λεπτομέρειες από εκείνους που έζησαν τα γεγονότα και επεσήμανε τη μεγάλη σημασία που δημιουργούν αυτές οι συνεργασίες στις σχέσεις των δύο χωρών.

Ο Λευτέρης Ιωάννου ευχαρίστησε τους όργανωτές γιάτι αφιέρωσαν την εκδήλωση αυτή, καθώς και το βιβλίο, στη μνήμη του αδελφού του Νικόλα. Ο συγγραφέας Βίας Λειβαδάς, ευχαρίστησε τους όργανωτές και τον συγγραφέα Pit Pat Coogan γιά την παρουσίαση του βιβλίου του. Αναφέρθηκε στις πολύ φιλικές και συναγωνιστικές σχέσεις που δημιουργήθηκαν μεταξύ των Ιρλανδών

και Κυπρίων αγωνιστών, που από την πρώτη μέρα τής άφιξης των Κυπρίων έγιναν μια ομάδα, γιάτι αγωνίζονταν γιά τον ίδιο σκοπό, την έλευθερία της πατρίδας τους, ενάντια στον ίδιο κατακτητή.

«Με πραγματική και βαθιά συγκίνηση βρισκόμαστε ξανά με τους Ιρλανδούς συναγωνιστές μας, με τους οποίους τόσα πολλά περάσαμε στις αγγλικές φυλακές μακριά από την πατρίδα μας. Γνωρίζαμε τους αγώνες των Ιρλανδών όπως και οι Ιρλανδοί γνώριζαν γιά τους δικούς μας αγώνες. Έτσι δεν χρειάστηκαν συστάσεις, γίναμε μια ομάδα, η «ομάδα των επαναστατών» όπως μας αποκαλούσαν.

Οι συμφωνίες της Ζυρίχης με τις οποίες λύθηκε το Κυπριακό, είναι πιστή αντιγραφή των συμφωνιών του 1922 γιά την Ιρλανδία, με μόνη τη διαφορά ότι η διαίρεση σ' αυτές ήταν θρησκευτικές, ενώ γιά την Κύπρο φυλετικές. Οι συμφωνίες της Ζυρίχης ήταν λειψές, με μειωμένη κυριαρχία, με εγγυήτριες δυνάμεις που τελικά κατέληξαν στην τούρκικη εισβολή και κατοχή του 37% της πατρίδας μας

Μόνιμος στόχος μας ήταν η απόδραση. Οσο δύσκολο κι απραγματοποίητο κι αν φαινόταν, τίποτε δεν μας αποθάρρυνε προκειμένου να αγωνιστούμε γιά την πατρίδα μας. Στις 11 Φεβρουαρίου υπογράφηκαν στη Ζυρίχη οι συμφωνίες γιά τη λύση του Κυπριακού. Δεν μας ικανοποίησαν, γι αυτό αποφασίσαμε την πραγματοποίηση τής απόδρασης που ορίστηκε γιά τις 12 Φεβρουαρίου,

που κατέληξε μόνο στην απόδραση του Seamus Murphy.

Αν το σχέδιο πετύχαινε πλήρως, οι αγώνες τόσο του IPA όσο και της ΕΟΚΑ θα γίνονταν πολύ γνωστοί διεθνώς και θα ανύψωνε το ηθικό και την περηφάνεια των αγωνιστών. Αυτό θα ήταν ένα καίριο κτύπημα κατά της αποικιοκρατίας και θα ενθάρρυνε τους υπόδουλους λαούς να αγωνιστούν γιά την έλευθερία τους.

Με αυτούς τους αγωνιστές, κατέληξε, ενώσαμε τα όνειρά μας, τις προσδοκίες και τις ελπίδες μας γιά μια ελεύθερη πατρίδα, χωρίς να διακρίνουμε αν επρόκειτο γιά τη Κύπρο ή γιά την Ιρλανδία. Ένα μόνο είχε αξία: η υπεράσπιση τής πανανθρώπινης λευτεριάς!»

Στη συνέχεια οι Ιρλανδοί αγωνιστές τίμησαν την κ. Κατίνα Γιαμάκη, γιά την συνεισφορά της στην προσπάθεια απόδρασης από τις φυλακές Wakefield, και καταχειροκροτήθηκε από τους παριστάμενους.

Στη διάρκεια της παραμονής τους εκεί, οι Ιρλανδοί αγκάλιασαν τους Κύπριους συναγωνιστές τους με θέρμη και τους έκαναν να νοιώθουν ότι βρίσκονταν ανάμεσα σε αδέρφια. Μίλησαν γιά τα παλιά, τους αγώνες και τους πόθους τους που δεν πραγματώθηκαν, γιά τις δύσκολες αλλά ηρωικές μέρες που παραμένουν αλησιμόνητες στη μνήμη όλων. Το αίσθημα της αδελφοσύνης είναι πολύ βαθιά ριζωμένο στις ψυχές των συναγωνιστών και δεν σβήνει με τίποτε.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ «ΑΛΦΑ»

ή πως γίνεται ένας εργολάβος να απασχολεί περισσότερους δικηγόρους απ' ό,τι μηχανικούς

Είναι αλήθεια πως παρακολουθούμε ως έντυπο, την εξέλιξη του φαινομένου κατά τα τελευταία τρία μόνο έτη και αναφερόμαστε σε τρία κυρίως έργα. Ίσως το δείγμα να είναι μικρό αλλά όπως θα δείτε είναι χαρακτηριστικό.

Θυμάστε την αντιπλημμυρική προστασία της Μαρώνειας και τις καταγγελίες του κ. Γιώργου Πετρίδη, δημοτικού συμβούλου τότε στον Δήμο Μαρώνειας; Τη γνωστή φωτογραφία του χαρτοφύλακα μας, που πρέπει να είχε περίπου 4 μέτρα ύψος, αφού είχε φωτογραφηθεί να μισοκαλύπτει ένα χαντάκι που στα χαρτιά των επιμετρητικών εργασιών του έργου είχε 4 μέτρα ύψος; Το δικαστήριο δεν πείστηκε για την ορθότητα των καταγγελιών και όλα τελείωσαν εκεί.

Την επόμενη χρονιά ο ίδιος εργολάβος κατασκεύασε τον δρόμο Οργάνης - Σμιγάδας. Σε καταγγελίες μας για κακοτεχνία, αντέδρασε η δικαιοσύνη διά του ανακριτή κ. Πολυζά, έγινε μια μικρή έρευνα με καταθέσεις των επιβλεπόντων σε γνώση του νομάρχη κ. Γιαννακίδη αλλά η υπόθεση έκλεισε ήσυχα - ήσυχα. Ο δρόμος όμως, σε πείσμα των θεσμικών οργάνων της πολιτείας, έσπασε σε πολλά σημεία, έξι μόλις μήνες αφότου ασφαλοστρώθηκε (λεπτομέρειες στο φύλλο του «Αντιφωνητή» 244, 16/4/08). Μέχρι στιγμής δεν έχουμε πληροφόρηση για την αντίδραση της Νομαρχίας Ροδόπης.

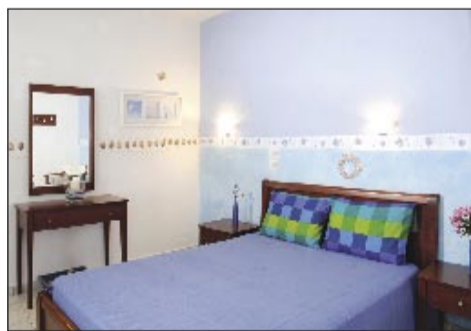
Η τελευταία εμφάνιση του φαινομένου γίνεται στον Δήμο Φιλύρας. Ο εργολάβος έχει κατασκευάσει τμήματα της εσωτερικής οδοποιίας του Δήμου, δεν συμμορφώνεται με τις συμβατικές του υποχρεώσεις και ο επιβλέπων της υπηρεσίας τον κηρύσσει έκπτωτο. Η αντίδραση της Περιφέρειας ΑΜ-Θ είναι να κάνει... Ε.Δ.Ε. εναντίον του επιβλέποντα (δηλαδή του ανθρώπου της), κατά την Ε.Δ.Ε. ο εργολάβος εκτελεί (επιτέλους) μερικές από τις συμβατικές του υποχρεώσεις και απειλεί πως θα κάνει μήνυση στον επιβλέποντα, ζητώντας τεράστια αποζημίωση. Κι όσο ο επιβλέπων μηχανικός μαζεύει χρήματα για τα δικαστήρια, καθώς ο εργοδότης του (το ελληνικό Δημόσιο) δεν τον καλύπτει, εμείς ως χρηματοδότες και χρήστες των έργων, ας διατυπώσουμε ορισμένα ερωτηματικά:

Α) Με ποιόν είναι το Δημόσιο σε μια περίπτωση μη τήρησης της νόμιμης διαδικασίας, με αυτόν που την παραβιάζει ή με αυτόν που την απαιτεί;

Β) Τι γίνεται στην περίπτωση που η τήρηση της νόμιμης διαδικασίας σπανίζει; Δημιουργεί μήπως ένα προηγούμενο στο οποίο αν κάποιος πάει κόντρα και την ζητήσει, θεωρείται ύποπτος;

Γ) Ένας επιβλέπων στα Δημόσια έργα πόση περιέργεια έχει για να απαντήσει στην πρώτη ερώτηση; Και πόσα χρήματα και άγχος μπορεί να διαθέσει για να ρισκάρει να κάνει τη δουλειά του;

Δ) Ένας δημόσιος υπάλληλος που δεν έχει καμμία περιέργεια να απαντήσει στην τρίτη ερώτηση, θα βγει χαμένος ή κερδισμένος - με την αυστηρά προσωπική έννοια;

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΙΘΩΝΙΑ

ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάρτη Χαλκιδικής

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

karaiskk@otenet.gr www.halkidiki.com/aristeia

Σχόλια πτερόεντα

Από τό παρόν φύλλο λοιπόν κάνουμε άλλη μία προσπάθεια για βελτίωση της ποιότητας και της εμφάνισης του «Αντιφωνητή», διά της συνεργασίας μας με άλλο **τυπογραφείο**. Γράφοντας τις αράδες αυτές δεν γνωρίζουμε βεβαίως για τυχόν μικροπροβλήματα που ενδέχεται να προκύψουν στο πρώτο αυτό φύλλο, αλλά ευελπιστούμε ότι η αναβάθμιση θα είναι πασιφανής και θα ικανοποιήσουμε τους φίλους του έντυπου που μας ζητούσαν έναρμόνιση (πρός τά πάνω) της συσκευασίας με τό περιεχόμενο. Κι επειδή βεβαίως χωρίς χρήματα τίποτε δεν πάει μπροστά, καλά είναι να θυμηθούμε όλοι και τις τυχόν εκκρεμότητές μας με τις συνδρομές ή τις καταχωρήσεις που θα βοηθούσαν τήν πρόοδο του «Α».

Τίς τελευταίες μέρες λάβαμε μαζεμένες κάποιες προφορικές παρατηρήσεις για **παραλείψεις** σε κάποια άρθρα μας. Ζητώντας και έγγραφως συγγνώμη από τους φίλους μας που επικοινωνήσαν μαζί μας, διορθώνουμε: Στην πομάκινη βραδυά που διοργάνωσε ο Πομακικός Σύλλογος Ξάνθης παρέστησαν επίσημως ως κόμματα μόνο ο ΛΑΟΣ και ο Συνασπισμός, ο δεύτερος μάλιστα με απόφαση της Νομαρχιακής του Επιτροπής (μπράβο, Δημήτρη!), ενώ οι άλλοι πολιτικοί παράγοντες που βρέθηκαν εκεί προσήλθαν ως άτομα. Τό διορθώνουμε για να μην μένει κάποια υπόνοια ότι μεροληπτούμε σε βάρος του ΣΥΝ, κατά του οποίου όλο και κάτι γράφουμε. Επίσης, στο Χιντερλέζ της Κομοτηνής, που διοργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος Ρόμ, εκτός του δημάρχου παρέστη επίσης ο εκπρόσωπος του βουλευτή Γ. Πεταλωτή, Χρήστος Αμπατζιάνης. Καί κάτι συναφές, μά λίγο διαφορετικό: Πρίν λίγο καιρό είχαμε αναφορά στην εκδήλωση του αμερικανικού Προξενείου Θεσσαλονίκης για τους Ρομά, συνδέοντάς την με τόν διαφαινόμενο υπερατλαντικό σχεδιασμό για δημιουργία εθνικής τσιγγάνικης μειονότητας στις ευρωπαϊκές χώρες. Από τόν υπεύθυνο της συγκεκριμένης διοργάνωσης κ. Πελαργίδη πληροφορηθήκαμε πως ή ημερίδα εκείνη δεν ενείχε καμμία ύστεροβουλία και ήταν ανοιχτή σε πολύ και διάφορο κόσμο. Εμείς δεν έχουμε καμμία πληροφορία για τό αντίθετο, όμως εξηγήσαμε πως αν τό γενικότερο πλαίσιο πάει «άλλου», δεν χρειάζεται να είναι κανείς συνωμοσιολόγος για να πάει στο «κακό» ό νοūs του...

Λάβαμε τίς διαμαρτυρίες πολιτών και καταστηματαρχών της Κομοτηνής μά και της Αλεξανδρούπολης για τήν καρεκλοπλημμύρα στους δημόσιους χώρους τών δύο πόλεων. Οί άμέτρητες **καφετέριες**, μπορεί να είναι ό κατ' έσοχόν χώρος της συνέντευξης τών νεοελλήνων, όμως και κάποια συμμόρφωση με τά προβλεπόμενα ώστε να μην παρεμποδίζεται ή κίνηση τών πεζών (ειδικά τών ατόμων με αναπηρία) και ή πρόσβαση τών πελατών στα μαγαζιά, είναι στοιχειώδες. Έλπίζουμε οί καταλήψεις τών ημερών τών Έλευθερίων να μην είναι... κεκτημένο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11,
Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Πολιτιστικός Σύλλογος Πομάκων Ξάνθης

Απάντηση στην πρόκληση Μάντατζη

Στόν εορτασμό της 25ης Μαρτίου, ή γιορτή του Γυμνασίου Γλαύκης στην πλατεία της Σμίνθης συμπεριέλαβε για πρώτη μάλλον φορά και ένα πομάκι τραγούδι, χάρη στην πρωτοβουλία των εκπαιδευτικών του σχολείου. Η επιλογή αυτή εξόργισε την Τουρκία και διά του βουλευτή Ξάνθης Τσετίν Μάντατζη, έγκάλεσε το ΥΠΕΠΘ για τό συμβάν μέ τά... βουλγάρικα τραγούδια! Βεβαίως τό ύπουργείο τόν έγγραψε εκεί πού έπρεπε και κάλυψε τούς έμπλεκόμενους εκπαιδευτικούς, τήν δέ απάντηση στόν Τουρκο βουλευτή έδωσε ή έπιστολή του Πολιτιστικού Συλλόγου Πομάκων ν. Ξάνθης (14/5/08) πρός τόν ύπουργό Παιδείας Ε.

μπροστά στο ηρώο της Σμίνθης παραδοσιακούς ελληνικούς χορούς και ένα πομάκιχο χορό (παραλλαγή του χασάπικου από την ορεινή Ξάνθη) ακούγοντας το πομάκιχο παραδοσιακό τραγούδι «Uchi mo, máyko, práuchi» (δίδαξέ με, μάνα μου, δίδαξέ με πιο καλά). Οι παρευρισκόμενοι Πομάκοι,

Στυλιανίδη, τόν πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα, τόν πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου και τούς προϊσταμένους Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας Έκπαίδευσης του νομού Ξάνθης:

Κύριε Υπουργέ, κύριε πρόεδρε της Βουλής, κύριε πρόεδρε του ΠΑΣΟΚ, κύριοι προϊστάμενοι,

Με ιδιαίτερη έκπληξη πληροφορηθήκαμε την επερώτηση του βουλευτή Ν. Ξάνθης του ΠΑΣΟΚ κ. Τσετίν Μάντατζη προς τον υπουργό Παιδείας σχετικά με τον εορτασμό της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου στην περιοχή του Δήμου Μύκης. Ο κ. Μάντατζη αναφέρει πως κατά τον φετινό εορτασμό κάποιος δάσκαλος «ανέθεσε στους μαθητές να χορέψουν βουλγαρικούς σκοπούς» και ζητάει από τον υπουργό να του πει «σε ποιες ενέργειες θα προβεί προκειμένου να αποφευχθούν τέτοιου είδους πρακτικές».

Η πραγματικότητα, απ' όσο είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, είναι εντελώς διαφορετική. Στον εορτασμό της 25ης Μαρτίου 2008 μαθητές χόρεψαν

μικροί και μεγάλοι, συμμετείχαν με ιδιαίτερο ενθουσιασμό στον εορτασμό της απελευθέρωσης της Ελλάδας από την Τουρκία, καταχειροκρότησαν τα μαθητικά χορευτικά συγκροτήματα και χάρηκαν ιδιαίτερα που στα δημοτικά τραγούδια που ακούστηκαν συμπεριλήφθηκε και ένα τραγούδι της περιοχής τους, το οποίο δεν είναι βέβαια «βουλγάρικο» αλλά πομάκιχο.

Θεωρούμε ιδιαίτερα παράξενη τη σύγκριση των πομάκιχων τραγουδιών με τα βουλγάρικα εκ μέρους του κυρίου Μάντατζη και αναρωτιόμαστε: Έχει ο κ. Μάντατζη τις μουσικολογικές ή γλωσσολογικές γνώσεις που απαιτούνται για να διακρίνει τη μουσική των Πομάκων από την αντίστοιχη των Βουλγάρων; Με ποιο δικαίωμα θα αποφασίσει αυτός στην ελληνική επικράτεια να μας απαγορεύσει να τραγουδάμε τα δικά μας τραγούδια; Με ποιο δικαίωμα ο κύριος Μάντατζη μας αμφισβητεί το δικαίωμα να μιλάμε τη γλώσσα μας, να γιορτάζουμε με το δικό μας τρόπο τις εθνικές γιορτές της απελευθέρωσης

της πατρίδας μας της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό; Πολύ περισσότερο αφού οι πρόγονοί μας θυσιάστηκαν για την Ελλάδα μας. Αν εκείνος επιθυμεί να αυτοπροσδιορίζεται ως «Τούρκος», όταν εμείς συμμετέχουμε σε τέτοιες εθνικές γιορτές εκείνος οφείλει να μας αφήσει κι εμάς να αυτοπροσδιοριστούμε ως μουσουλμάνοι, ως Έλληνες και ως Πομάκοι.

Με παλιά πομάκιχα τραγούδια όπως «Uchi mo, máyko, práuchi», «Planino staro planino», «Nurye ye bolna legnala», «Zagáliha se», «Rúsa kósa ítom», «Glóday mo glóday, lúbe», «Rádo bélo mílo», «Yótkacháy mo ot bahchéta», «Púknišo tréshni momína máyko», «Trímína brátýe», «Kukavóichkana kúkósa» και πολλά άλλα έχουν μεγαλώσει πολλές γενιές Πομάκων. Είναι τραγούδια που τα μάθαμε από τους παππούδες μας και από τις γιαγιάδες μας, είναι η γλώσσα μας, η ιστορία μας, η πολιτιστική μας κληρονομιά. Την τελευταία δεκαετία είχαμε την ευκαιρία να χαρούμε τα τραγούδια μας σε μουσικές εκδόσεις από λαϊκούς Πομάκους τραγουδιστές όπως ο Μολλά Χασάν Ραήφ (από το Ωραιόν), ο Ρόγγο Αλή, ο Σοφτά Χαλήλ, ο Αλή Εφέντη Φεράτ, ο Αχμεσίκ Μουσταφά, η Νερμάν Μολλά και πολλοί άλλοι. Όλα αυτά αποτελούν για μας κειμήλια ιερά, τα αγαπάμε και δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να μας τα προσβάλλει.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να ρωτήσουμε αν τις φασιστικές και αντιπομακικές θέσεις του κ. Μάντατζη συμμερίζεται ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου. Κύριε πρόεδρε, αναμένουμε εκ μέρους σας μία υπεύθυνη τοποθέτηση για τη μισαλλοδοξία και τον αντιπομακικό φανατισμό που κατά καιρούς έχει επιδείξει ο συγκεκριμένος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Τελειώνουμε με μία θερμή παράκληση προς τον υπουργό Παιδείας: Κύριε υπουργέ, θα θέλαμε, ως Πομάκοι της ορεινής Ξάνθης, να σας παρακαλέσουμε να μεριμνήσετε για την προστασία της γλώσσας μας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς

Αντιγόννη Οιδίποδος ή ... Οιδιβαλάντη;

Τήν ιστορία της Αντιγόνης λίγο πολύ όλοι θά τήν έχετε άκουσει. Τόν παραδειγματικό της ήρωισμό ενώπιον της έξουσίας, τήν παροιμιώδη της προσήλωσή στίς ανθρωπιστικές, ελληνικές και πανανθρώπινες, αξίες, τόν τρόπο μέ τόν οποίο παράκουσε τίς άνωθεν έπιταγές νά αφήσει τόν άδελφό της άταφο ώς προδότη, τήν καταδίκη της άπο τόν Κρέοντα και τήν τελική της άυτοκτονία, πού συμπαράσφρει τόν άραβωνιαστικό της και γιού τού τύραννου. Γενικά τήν έχουμε συνδεδεμένη μέ πράξεις άνιοτελείς και έπαινετές, πού γίνονται στό φώς της μέρας, μέ ένα άξιοθαύμαστο θάρρος της γνώμης.

Τί θά λέγατε όμως αν μαθαίνατε ότι ο μύθος έχει και συνέχεια; Ότι ή Αντιγόννη αντί νά άυτοκτονήσει συμμαχεί μέ τόν έχθρό και πασχίζει πλέον όχι για κείνο πού θεωρεί σωστό αλλά για κείνα πού... κονομαί άπό τόν άλλοεθνή τύρανο; Και μάλιστα τόν κάνει έραστή της - θά ξεράσω! - και τόν σπρώχνει σε όλο και έπιθετικότερη στάση κατά τών Θηβών (ή της Θράκης); Θά είχε ενδιαφέρον μία τέτοια παραλλαγή της τραγωδίας, αν κάποτε γραφότανε, αλλά θά ήταν και λιγάκι σαν προσβολή στό ένδοξο όνομα της κόρης τού Οιδίποδα, δέν συμφωνείτε;

από αυτούς που συστηματικά την υπονομεύουν. Επίσης σας παρακαλούμε να μεριμνήσετε ώστε να καθιερωθούν τα πομάκιχα τραγούδια κατά τον εορτασμό όλων των εθνικών γιορτών στα Πομακοχώρια της Θράκης.

Με ιδιαίτερη τιμή

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ταχήρ Κόντε Ιρφάν Μεχμεταλή

Ξεσάλωσαν οί πράκτορες!

Κάθε μέρα πού περνάει όλο και προκλητικότεροι έμφανίζονται οί άνθρωποι της Άγκυρας στην ελληνική Θράκη. Κι όχι μόνο ύπερασπιζόμενοι τόν τελοσπάντων τουρκισμό τους αλλά και έπιτιθέμενοι σε όσους τολμοϋν νά διαφοροποιηθοϋν άπό τό κοπάδι τους. Παράδειγμα τρανταχτό ό δήθεν θρησκευτικός τους ήγέτης, **Άχμέτ Μέτε**. Στην τελετή λήξης (χάτιμ) τών μαθημάτων Κορανίου (Κοράν Κουρσού) στόν Κένταυρο, ό τουρκομουφτής Ξάνθης δήλωσε ξεκάθαρα: Διδάσκουμε τόν τουρκικό ρατισμό σε βάρος τών Πομάκων! Τί είπε επί λέξει; «Υπάρχουν κάποια σημεία στα όποια πάντα αναφερόμαστε στα χάτιμ. Άφορούν τά παιχνίδια σε βάρος της έθνικής μας ταυτότητας, μέσω τών όποιων θέλουν νά μάς διαιρέσουν. Οί κακίες πού μέσω τού ύποτιθέμενου πομακισμού προσπαθοϋν νά μάς περάσουν - και ιδιαίτερα στίς νέες γενιές - και τά παιχνίδια μέ τίς ψεύτικες ταυτότητες, δέν θά έπιτραποϋν ποτέ. Εμείς ως μονόφτια προσπαθοϋμε ιδιαίτερα στα μαθήματα Κορανίου νά λάβουμε σοβαρά μέτρα στόν τομέα αυτόν. Είναι ή καλύτερη απάντηση σε όσους άνησχοϋν για τό τί δουλειά κάνουν τά Κοράν Κουρσού!» Και τά προκλητικά αυτά λόγια τά συνδυάζει μέ άνάγνωση λόγων τού Κεμάλ Ατατούρκ για τή Θράκη και μάλιστα ψάλλεται κι ό έθνικός ύμνος της Τουρκίας! Αν αυτό δέν είναι έξαπάτηση τού κόσμου και χρήση της θρησκείας για πολιτικούς σκοπούς άλλης χώρας, τί είναι;! Πάντως και τό πνεϋμα πού κυκλοφορεί στόν τουρκόφωνο Τύπο δέν πολυδιαφέρει, προσέξτε τή «Μιλέτ»: «Δέν πρέπει νά ξεχνιέται ότι χωρίς τήν 19η Μαΐου 1919 ούτε Τουρκία θά ύπήρχε, ούτε Τούρκοι της Δυτ. Θράκης. Οφείλουμε τήν ύπαρξή μας στό πνεϋμα της 19ης Μαΐου 1919. Αν μπορούμε σήμερα νά λέμε ότι είμαστε Τούρκοι και μουσουλμάνοι και αν μπορούμε νά συνεχίζουμε τή ζωή μας ως Τουρκομουσουλμάνοι στή Δυτική Θράκη, τό οφείλουμε στους εκατοντάδες χιλιάδες πεσόντες παππούδες μας πού έσωσαν τήν τουρκική δημοκρατία...»

Φωτιά στό Δροσερό (και στα μπατζάκια μας)

Τό άπόγευμα της 23ης Μαΐου, γύρω στις 19:00, έκδηλώθηκε φωτιά στίς προκατασκευασμένες αίθουσες τού δημοτικού σχολείου στό Δροσερό Ξάνθης. Η φωτιά κατέστρεψε ολοσχερώς τίς δύο (άδειες εκείνη τήν ώρα, εϋτυχώς) αίθουσες, οί όποιες είχαν προστεθεί στό κτιριακό συγκρότημα, προκειμένου νά στεγάσουν τά άμέτρητα παιδιά τών μουσουλμάνων Ρομά τού οικισμού, πού τά τελευταία χρόνια (χάρη στίς άοκνες προσπάθειες τού Γραφείου Πολιτικών Υποθέσεων Ξάνθης) στρέφονται πρός τή

δημόσια εκπαίδευση. Τά αίτια της φωτιάς δέν άνευρέθηκαν άκόμη, όμως είναι σίγουρο τό ποιοί χάρηκαν μέ τό πλήγμα αυτό στην δημόσια εκπαιδευτική ύποδομή τού Δροσερού - και πού ένδεχομένως θά μπορούσαν και νά τήν προκαλέσουν, προκειμένου νά πλήξουν τόν (καινοφανή) σχεδιασμό της χώρας μας για ένταξη τού πληθυσμού αυτού στην εϋρύτερη κοινωνία.

Εϋτυχώς οί άρμόδιοι έδρασαν μέ τρόπο ...μή προσήκοντα στα γνωστά περί ελληνικού δημοσίου, αντικαθιστώντας έντός... τριημέρου (και μάλιστα μέ Σαββατοκύριακο μέσα!) τίς δύο αίθουσες μέ δύο νέες τού Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων πού ήρθαν άπό τή Λάρισα. Η άποτελεσματική αυτή κινητοποίηση έδειξε ότι όταν θέλουν οί άπό πάνω, μποροϋν και οί άπό κάτω - ή άλλως νά μήν ρίχνουμε τό φταιξιμο στους ύπαλλήλους αλλά στην πολιτική ήγεσία πού όταν δείχνει νά μήν πολυκαίγεται για όσα παραγγέλνει, προμοδοτεί τήν δημοσιούπαλληλική άβελτηρία...

Λαογραφία και Οικολογία

Στό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης μίλησε (19 Μαΐου 2008) ο έπ. Καθηγητής Λαογραφίας (ΔΠΘ) **Μανώλης Σέργης** για τις σχέσεις της σύγχρονης Λαογραφίας με την Οικολογία. Μέ αφορμή την προφητεία του αγίου Κοσμά του Αιτωλού, που έλεγε ότι «Οι άνθρωποι θά μείνουν φτωχοί γιατί δέν θά 'χουν αγάπη στά δέντρα», αναδείχθηκε η σχέση ανθρώπου και φυσικού χώρου στον παραδοσιακό πολιτισμό, όπου τό φυσικό περιβάλλον δέν ήταν άπλως τό πεδίο άσκησης τής παραγωγικής δραστηριότητας, αλλά ό τόπος όπου τό άτομο γεννιόταν, μεγάλωνε και πέθαινε, ό τόπος ήταν δηλαδή τελικά στοιχείο τής ταυτότητάς του.

Η σύγχρονη λαογραφία είναι μία πολύπλευρη έπιστήμη. Αντικείμενο τής μελέτης της είναι ό πολιτισμός υπό περιεκτική προοπτική. Αυτό που χαρακτηρίζει τις κοινωνίες παλαιότερα ήταν τό πνεύμα τής οικολογικής συνείδησης και πρακτικές που σήμερα αποκαλούνται άειφορικές. Στις παλαιότερες κοινωνίες παρατηρούσαμε τρόπους οικειοποίησης τής φύσης μέσα από την ιεροποίηση του χώρου, των νερών... Τό πνεύμα τους ήταν έξόχως αντικαταναλωτικό και έμπνέονταν από οικολογικό ήθος. Στή σύγχρονη λαογραφική έρευνα ή άστική λαογραφία, ως συνεχώς άνανεύμενη έρευνα και μελέτη, ή θεματική έπικεντρώνεται στις

τρέχουσες πρακτικές, τά ήθη και έθιμα που διαμορφώνουν μορφές πολιτισμού. Τό έρώτημα, κλασικό πιά, άν τό φυσικό περιβάλλον καθορίζει τον πολιτισμό ή αντίστροφα, αντιμετώπιζεται πλέον υπό

τό πρίσμα των κοινωνικών έπιστημών, αυτό που αποκαλείται ως θεωρία κοινωνικής και πολιτισμικής κατασκευής του περιβάλλοντος. Ό χώρος παράγεται κοινωνικά. Σέ πολιτισμούς και έποχές διαφοροποιούνται οι αντίληψεις που έχουν οι άνθρωποι για τον χώρο. Ό τρόπος με τον όποιον οι πολιτισμοί νοηματοδοτούν τό περιβάλλον αλλάζει. Ό χώρος γίνεται τρόπος. Πώς αντιμετώπισε ό παραδοσιακός

άνθρωπος τον τόπο του; Ήταν διαφορετικό τό οικολογικό ήθος. Τό περιβάλλον ήταν γι' αυτόν χώρος καθγιασμένος με διάφορα τελετουργικά και όρια. Η κοινωνία και ή όργάνωση του τρόπου ζωής ήταν συνυφασμένες με τή συλλογική μνήμη, τήν ιστορία και οι άνθρωποι είχαν έπίγνωση των όριων. Είναι ένδεικτική ή προσέγγιση των ξυλοκόπων, που θεωρούσαν πώς ή κοπή των δέντρων έπρεπε να γίνει με όρισμένο τρόπο, για να μην πειραχθεί ή ψυχή του δάσους. Τά ύψώματα, τά προσκυνητάρια ήσαν τά όρόσημα. Τό ίδιο και τό άλσύλιο (βακούφι ή και κεφαλάρι) στά βόρεια των χωριών με τό ξωκκλήσι για τήν προστασία του δάσους. Η ιεροποίηση του περιβάλλοντος συνδέεται και με τήν δαυμονοποίηση του νερού (δράκοι, λάμιες) που κατακρατούν τις πηγές. Η βρύση του χωριού ήταν δομικό στοιχείο και συνυφασμένη με λειτουργίες κοινωνικές. Στήν καθημερινή ιδεολογία ριζωμένη και ή αντίληψη του ανθρώπου ως σπορέα και θεριστή, άρρηκτα δεμένη με τον κύκλο τής ζωής. Η ζωή έξαρτάται από τον θάνατο, αφού ό τελευταίος άπελευθερώνει χώρο. Ό θάνατος έχει γονιμοποιητική δύναμη - π.χ. τό άγγιγμα του νεκρού για τούς Πόντιους. Ό χώρος συνοδεύεται με τό κοσμικό δέος των ανθρώπων, όπως εκφράζεται με τις δεισιδαιμονίες, που όμως έδράζονται στον φόβο και στον σεβασμό άπέναντι στή φύση. Δεισιδαίμονας είναι κι ό σύγχρονος δήθεν άνθρωπος, με μία διαφορά: ό άστός είναι έγωκεντρικός.

Μνημειώδης άρθρογραφία

Λοιπόν πρέπει να αληθεύει, έγινε το βήμα που όλοι οι Αλεξανδρουπολίτες περιμέναμε χρόνια: η αδελφοποίηση του Δήμου μας για θέματα αισθητικής, με την Βαρκελώνη και το Ντουμπάι. Αυτές οι δύο αδελφοποιήσεις μας δίνουν πλέον το έναυσμα ούτως ώστε να ασχοληθούμε με τα κακώς (αισθητικώς) κείμενα που προσβάλλουν την ειδυλιακή εικόνα της πόλης μας. Κι αφού από κάπου έπρεπε να γίνει η αρχή, βλέπω πως γίνεται με την επανεξέταση της αισθητικής των μνημείων. Δεδομένου δε ότι στις 25/5 γίναν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, ζητούνται εγγυήσεις για το αισθητικό αποτέλεσμα.

Στα πλαίσια αυτά θα πρέπει να λάβουν οι ιθύνοντες υπόψιν τους τις επιφυλάξεις του κ. **Λασκαράκη** και της δημοσιογράφου **Κ. Ηπειρώτου**. Σε φύλλο της «Γνώμης» (8/5/08) ο πρώτος ήθελε να γνωρίζει αν το μνημείο πληροί τους κανόνες αισθητικής ενώ η Κ.Η. αγωνιούσε για μία απάντηση από τον πρόεδρο της δημοτικής Επιτροπής

Αισθητικής (;) αν η φυσιογνωμία της πόλης μας θα επιβαρυνθεί από την τοποθέτηση του εν λόγω μνημείου. Της φυσιογνωμίας δηλαδή εκείνης που όλοι απολαμβάνουμε καθημερινά, μόλις απομακρυνθούμε πέντε μέτρα από την παραλιακή λεωφόρο...

Όμως δεν είναι μόνον αισθητικής φύσεως οι ανησυχίες των συνγκατζών μας, αφού και οι πολιτικές αναλύσεις είναι το αγαπημένο πνευματικό άθλημα πολλών. Στις 22/5/08, π.χ., η κ. **Θρασανιωτάκη** είχε μία στρατηγική ανάλυση της οποίας το ρεζουμέ ήταν περίπου το εξής: «Αρμένιοι, Πόντιοι καθίστε καλά ΣΤΟΠ μην ζητάτε αναγνώριση γενοκτονιών που δεν γίνανε ΣΤΟΠ θα μας βάλετε σε μετελάδες με την φίλη, σύμμαχο και ειρηνική, δημοκρατική Τουρκία ΣΤΟΠ καλά περνάμε ΣΤΟΠ εσάς σκοτώσαν και σκαλίζετε περασμένες - ξεχασμένες ιστορίες; ΣΤΟΠ καλά θα κάνει μετά η πανίσχυρη και δικαίως θυμωμένη Τουρκία να μας κάνει πόλεμο που θα τον χάσουμε ΣΤΟΠ όλα είναι σχέδιο των Ρώσων για να πουλήσουν όπλα, πετρέλαιο να αρπάξουν το Πατριαρχείο

και να αγοράζουν πιο φθηνές γούνες από Καστοριά και Κατερίνη ΣΤΟΠ ο God να βάλει το χέρι του (και να ευλογεί την Αμερική).»

Ο ιστορικός του 22ου αιώνα, στο κεφάλαιο "έθνομηδενισμός, ραγιαδισμός και ολιγόνοια στον 21ο αιώνα" σίγουρα θα έχει αυτό το άρθρο στην πρώτη σελίδα (μαζί με ένα σωρό άλλα από εξίσου «προβληματισμένους» συνέλληνες.)

Αντε πάλι, τί θυμήθηκα τώρα που είπα για προβληματισμένους. Εκείνον τον **Μακροδημόπουλο** της «Γνώμης» που τους τελευταίους μήνες εμφανίζεται εναντίον του αγωγού που θα είναι ολέθριος γεωστρατηγικά για την περιοχή μπλα, μπλα θα νευριάσει η Τουρκία μπλα, μπλα θα μας κλάσει η στενή σύμμαχος Αμερική μπλα,μπλά, θα ξαναγίνει μικρασιατική καταστροφή μπλα μπλα. Ρε παιδιά! Κανείς δεν τον ακούει τον άνθρωπο; Πώς πάει ο Πρωθυπουργός και κάνει συμφωνίες χωρίς να πάρει πρώτα το OK από USA, SOROS, TURKEY, MAKRODIMOPOYLOS?

Και μία παρατήρηση του Β. Μουρνιανού

ΜΝΗΜΕΙΟ ΔΙΧΩΣ ΜΝΗΜΗ;

Τήν Κυριακή, 25 Μαΐου, μετά από άρχιερατικό μνημόσυνο στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου Αλεξανδρουπόλης και μετά από πορεία των Ποντιών, παρουσία των Αρχών και πολύ κόσμου, έγιναν τά αποκαλυπτήρια του μνημείου με τον ένοπλο Πόντιο άντάρτη στό άλσος τής παραλίας. Ώς εδώ όλα καλά.

Όμως στην έπιγραφή του μνημείου, που έγινε - όπως δηλώνει και ή λέξη - για τήν διατήρηση τής μνήμης τής Αντίστασης και τής Γενοκτονίας, γίνεται λόγος μόνο για τούς αγωνιστές Ποντίους, χωρίς να δηλώνεται εναντίον τίνος άγωνίστηκαν οι άντάρτες και ποιοι διέπραξαν τή γενοκτονία. Αν μάλιστα σ' αυτό προσθέσουμε και ότι στά σχετικά ρεπορτάζ των τοπικών έφημερίδων δέν αναφέρθηκε πουθενά ή άκατανόμαστη λέξη «Τούρκοι», τότε μάλλον περί συγκαλύψεως των ενόχων πρέπει να μιλάμε. Και είναι γνωστός πιά νόμος τής Ιστορίας, ότι όποιος λαός ξεχνά, είναι αναγκασμένος να ξαναζηήσει τά ίδια. Θά δικαιώσουμε τον Μητσοτάκη για τά περί τής μνήμης μας ή θά συνταχθούμε με τον ποιητή μας Γ. Σεφέρη «Κύριε βοήθα να θυμόμαστε πώς έγινε αυτό τό φονικό»;

LA GIOUMOLTZINE IRRÉSISTIBLE (Part toxique deuxième)

Συνέχεια από τη σελ. 11

Θα μπορούσα τέλος να εκλάβω ως ειλικρινή ακόμη και τη μόνιμη επωδό για επιθυμία ενίσχυσης «των τοπικών φορέων παραγωγής πολιτισμού», κατανοώντας ταυτόχρονα και τη βαθύτατη σύγχυση κάποιων για το τι τελικά σημαίνει «πολιτισμός». Ως εδώ, ας πούμε, ότι όλα καλά...

Τελικά όμως τα πάντα στη ζωή έχουν κι ένα όριο, έτσι; Γιατί αφ' ενός μεν, για να παραγάγεις τιδήποτε (από... πολιτισμό μέχρι βρουβοβλάσταρα), απαιτούνται ευτυχώς ή δυστυχώς και κάποιες προϋποθέσεις - ή, αν σας φάνηκε εκλαϊκευμένο αυτό και το θέλετε επιστημονικότερα, με τις πορδές αυγά δεν βάφονται. (Δηλαδή άμα εγώ τώρα δω κάνα... υγρό καλλιτεχνικό όνειρο και θέλω να το παίξω Καβάκος, πάρω και τον Καραϊσκο να βγούμε στην πλατεία και να γρατζουνάμε από ένα βιολί, μέχρι να φύγουν απ' τα γύρω δέντρα ΟΛΕΣ οι κάργιες, πόση δηλαδή επιχορήγηση θα πάρουμε;) Αφ' ετέρου δε, εντάξει, είπαμε, υπεύθυνων συγγνωστή ή ασχετίλα κάποιων απολύτων ή ακόμα και η ενδεχόμενη αποστροφή τους για οποιαδήποτε σοβαρή μορφή τέχνης (στο κάτω-κάτω, δικαίωμά τους), επειδή όμως δεν τους είπαμε να στήσουν καλλιτεχνική βραδιά ή ν' ανεβάσουν παράσταση στο σαλόνι του σπιτιού τους (όπου μπορούν να κάνουν ό, τι θέλουν), αλλά τυχαίνει να βρίσκονται και σε κάποιες θέσεις, όπου πέραν των προσωπικών τους γούστων, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη και τα γούστα ΟΛΩΝ των πολιτών (άρα και ημών), συνεπώς δε και την παιδεία τους (μας), το πράγμα πλέον καθίσταται τελείως διαφορετικό...

Καταθέτω ως εκ τούτου στη δημοτική μας αρχή τα δικά μας γούστα (και μιλάω και εζ' ονόματος και κάποιου κόσμου τώρα, που συμμερίζεται τις ίδιες ανησυχίες με μένα και που ΔΕΝ είναι πέντε ή δέκα άτομα). Γουστάρουμε λοιπόν το ΔΗΠΕΘΕ όχι μόνο να μην αφεθεί στο χρονοντούλαπο, αλλά και να αναβαθμιστεί και πολύ σύντομα να ανεβάσει και πάλι δικιά του παράσταση. Και θα τολμήσω να διευκρινίσω μάλιστα πως δεν εννοώ οποιαδήποτε παράσταση - γιατί μπορεί τελικά (πού ξέρετε, όλα είναι πιθανά υπό τον ήλιον) να υπάρχουν και θεατρόφιλοι δεξιοί και να με ακούσουν, εγκρίνοντας κάνα έργο πολύ βαριάς κουλτούρας (ξέρετε σεις τώρα, «Τάσος και Γκόλφω», «Η τύχη της Μαρούλας», «Αστέρω», κλπ.). Εντάξει, μην το παρακάνουμε κιόλας, εγώ για κάτι ανάλαφρο και εύπεπτο μιλάω, δηλαδή κανένα Μπρεχτ, κανένα Πίντερ, τέτοια light πράγματα. Όσο για τις ερασιτεχνικές προσπάθειες, καλό είναι να συνεχίσουν να υπάρχουν και όντως να στηρίζονται, αρκεί: α) να μη συγχέονται με τις επαγγελματικές (καθότι άλλο ο κανονικός γιατρός κι άλλο η θειά μου η Ελπινίκη - κι ας έτυχε να μάθει πέντε γιατροσόφια), πόσο δε μάλλον να μην αποβαίνουν σε βάρος τους, και β) να στηρίζονται με κάποιο μέτρο (ειδικά για το... σανίδι, που, ως γνωστόν, ε, δεν τυγχάνει και το καλύτερο βάλιουμ για την ανθρώπινη ματαιοδοξία) και με βάση κάποια κριτήρια (εντάξει, μην αγχώνεστε, δεν εννοώ audition στον Peter Hall, για βασικά πράγματα μιλάω, π.χ. ΔΕΝ εγκρίνουμε επιχορηγήσεις τραγουδιού σε μουγκούς, μπαλέτου σε παραπληγικούς, θεατρικής παράστασης σε φαφούτηδες με νεκρική ακαμψία, αυτά). Νομίζω πως όλος αυτός ο τοπικός πολιτιστικός... θησαυρός, που στην πραγματικότητα είναι εν πολλοίς άνθρακες, έχει ήδη αρχίσει να κουράζει. Μπάστα λοιπόν με τους άνθρακες. Ήτοι (για να ξαναθυμηθώ και τον Κούρκουλο) ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ!

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ

Αντιφωνητικό κουίζ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1) 29 Μαΐου 1453: Άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς Τούρκους. Σέ ποιόν αναφέρεται ο κορυφαίος Βρετανός βυζαντινολόγος Στήβεν Ράνσιμαν

όταν σχολιάζει λέγοντας «Τά κτήνη είναι του Θεού. Οί κτηνωδίες είναι των βαρβάρων ανθρώπων»;

- A) Στόν Κωνσταντίνο Παλαιολόγο
B) Στους Ιταλούς συμμαχητές του
Γ) Στόν βυζαντινό στρατό
Δ) Στά οθωμανικά στίφη

2) 1 Ιουνίου 1878: Συνέδριο Βερολίνου και αναθεώρηση της Συνθήκης του Αγίου Στεφάνου που δημιουργούσε τή Μεγάλη Βουλγαρία. Ποιά θά ήταν ή μοίρα της Θράκης αν δέν άλλαζαν τά πράγματα;

- A) Θά είχε προσαρτηθεί στη

Βουλγαρία

B) Θά είχε από τότε ένταχθεί στην Ελλάδα

Γ) Θά είχε παραμείνει στην Οθωμανική Αυτοκρατορία

Δ) Θά είχε περιορισμένη αυτονομία

3) 3 Ιουνίου 1957: Πεθαίνει ο ζωγράφος Σπύρος Παπαλουκάς, έχοντας καταφέρει νά συνθέσει στό έργο του τόν μοντερνισμό μέ τήν παραδοσιακή ελληνική

ζωγραφική. Ποιός ήταν ό ρόλος του στην Μικρασιατική Έκστρατεία;

- A) Απλού στρατιώτη
B) Επίσημου εικονογράφου
Γ) Αξιωματικού του Στρατού μας
Δ) Αρνήθηκε νά υπηρετήσει τόν μικροϊμπεριαλισμό των Ελλήνων μπουρζουάδων

Αντιφωνητή...»

* Η επιστολή αναφέρεται στην ανέγερση μνημείου στη Λέσβο για τόν στρατιώτη Ασημάκη Μπουρέκα που είχε πέσει υπέρ πατρίδος στην Κύπρο τό 1974 και στίς δηλώσεις του νομάρχη Λέσβου Παύλου Βογιατζή που «κατάφερε» νά μιλάει για τό θέμα, χωρίς πουθενά νά αναφέρει τό όνομα του (Τούρκου) εισβολέα, κατά τήν γνωστή έκσυγχρονιστική συνταγή...

Από τόν αγαπητό φίλο **Τάσο Γούλα** (Γερμανία) λάβαμε ποικίλα ενδιαφέροντα σχόλια, μεταξύ των οποίων και για τήν Γκαζπρόμ:

«...Ενισχύει οικονομικά 2 ποδοσφαιρικές ομάδες. Τήν Ζενίθ της Αγίας Πετρούπολης που της ανήκει και τή Σάλκε 04 του Γκέλζενκίρχεν που είναι χορηγός της, αφού ή ΟΥΕΦΑ δέν επιτρέπει δύο ομάδες νά έχουν έναν ιδιοκτήτη. Η Ζενίθ είχε τελευταία μεγάλες επιτυχίες κι έτσι ή Γκαζπρόμ κατάφερε νά καταστεί κολεκτιβοποιημένος / συλλογικός Αμπράμοβιτς (κορυφαίο στέλεχος της Γκαζπρόμ και ιδιοκτήτης της αγγλικής Τσέλσου). Τά κέρδη της Γκαζπρόμ για τό 2006 ήταν 25 δισ. δολάρια, μέ μόνο 10% για μερίσματα, ποσοστό που ό Μεντβέντεφ χαρακτήρισε ικανοποιητικό. Ο Ντιμίτρι Μεντβέντεφ ανέλαβε στά μέσα του 2000 τή θέση του προέδρου του προβλέπον άγωγό μέχρι τήν Κίνα και

4) 5 Ιουνίου 1907: Θάνατος του Μακεδονομάχου καπετάν Άγρα

μέ άπαγχονισμό από τούς Βούλγαρους κομιτατζήδες, έχοντας έμπνεύσει τήν Πηνελόπη Δέλτα για νά γράψει τά "Μυστικά του Βάλτου". Ποιό ήταν τό πραγματικό όνομα του ήρωα;

- A) Σαράντης Αγαπηνός
B) Ευάγγελος Ιωάννου
Γ) Κώστας Σημίτης
Δ) Ανδρέας Ευαγγελόπουλος

5) 10 Ιουνίου 1944: Οί ναζί πυρπολούν τό Δίστομο Βοιωτίας και έκτελούν 218 κατοίκους του, ως αντίποινα για τόν θάνατο 40 Γερμανών στρατιωτών σε μάχη μέ τόν ΕΛΑΣ. Ο Χάνς Ζάμελ, που θεωρήθηκε υπεύθυνος για τή σφαγή, μετά τό τέλος του πολέμου συνελήφθη στη Γαλλία και έκδόθηκε στη χώρα μας. Ποιά ήταν τελικά ή τύχη του;

- A) Έκτελέστηκε ως εγκληματίας πολέμου
B) Έμεινε στη φυλακή μέχρι τόν

θάνατό του

Γ) Τόν σκότωσαν συγγενείς των έκτελεσθέντων χωρικών

Δ) Μεταφέρθηκε στη Γερμανία για άνακρίσεις και κάποια στιγμή άφέθηκε ελεύθερος

6) 10 Ιουνίου 323 π.Χ.: Θάνατος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του άναμορφωτή της άνθρωπότητας και του μόνου άληθινά μεγάλου

της Ιστορίας, στη Βαβυλώνα. Πόσες φορές είχε τραυματιστεί στη διάρκεια της έκστρατείας του;

- A) Καμμία
B) Δύο
Γ) Πάνω από 17
Δ) Μά... πολεμούσε κι αυτός;!

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1Δ, 2Α, 3Β, 4Α, 5Δ, 6Γ.

Μόνο τό Σίγουρο Βόλι του Χάρου τόν νίκησε...

Συνέχεια από τήν 1η σελίδα

Δέν πήρε ποτέ φράγκο από δυτικούς «φίλους», δέν έδινε συνεντεύξεις σε «άντικαθεστωτικούς» δημοσιογράφους, δέν πάτησε τό πόδι του σε ξένη πρωτεύουσα (ούτε και στην Μπογκοτά!), δέν έβγαλε λόγο σε κανένα θλιβερό «άντικαπιταλιστικό Φόρουμ». Μόνο άντεξε μισόν αιώνα τήν άποικιοκρατική βαρβαρότητα, στήριξε έκατοντάδες χιλιάδες έκτοπισμένους χωρικούς, τούς όργάνωσε στο σοσιαλιστικό του όνειρο, συναίνεσε - χωρίς ένθουσιασμό - στην κάθοδο της «Πατριωτικής Ένωσης» στις εκλογές στη δεκαετία του '80 που κατέληξε στη σφαγή 5.000 μελών της από τά άσπάσματα θανάτου... Κι όταν στο άπόγειο της επιτυχίας του κατάφερε νά έλέγχει τή μισή χώρα και νά βρίσκεται 40 χλμ από τήν πρωτεύουσα, δέχθηκε ν' ανταλλάξει τήν ειρήνευση μέ τόν τότε πρόεδρο Παστράνα έναντι μιας άναδιανομής των γαιών και του πλούτου υπέρ των φτωχών. Τά τελευταία δύο χρόνια, μέ τήν άυξημένη άμερικανική έμπλοκή και τό δολοφονικό άμόκ των δυνάμεων του Ουρίμπε, βρέθηκε σε ύποδεέστερη θέση και μέ μία τακτική ύποχώρηση διαφύλαξε τίς δυνάμεις του. Ο θάνατός του από καρδιά, στα χέρια των ανθρώπων του (26 Μαρτίου) έπιβεβαιώθηκε μόλις προ εβδομάδος.

Ευχαριστούμε τόν αγαπητό καθηγητή **Τζέμης Πέτρος** για τό άρθρο στη μνήμη του Τίρο Φίχο.

Άλληλογραφοῦμε

Από τόν κ. **Μιχάλη Σ. Βάρδα** (Αθήνα) λάβαμε τήν κάτωθι επιστολή:

«Αγαπητέ κ. Καραϊσκό, Μόλις προχθές ξεφύλλισα τό φύλλο 240 (20 Φεβρουαρίου 2008) τής έγκριτης έφημερίδας σας. Είχα κατά λάθος άρχειοθετηθεί μαζί μέ άλλα, έπαγγελματικής φύσης έγγραφα μου. Στη σελίδα 2, εντός πλαισίου, αναφέρετε τά τής επιστροφής των σορών δέκα παιδιών της Ελλάδος στην πατρίδα μας. Έπικοινωνήσα μέ φίλο μου, μέλος της λέσχης Καταδρομών Κρήτης, ό όποιος δέν έ γνώριζε (ούτε ή λέσχη έ γνώριζε) ότι άνευρέθη και έπιστοποιήθη ή σορός του στρατιώτου Γιαννακάκη Μηνά, στη μνήμη του όποιου έχει άνεγερθεί άναμνηστική στήλη σε πλατεία του τόπου (χωριού) καταγωγής του και ό όποιος άκόμη και σήμερα που σās γράφω θεωρείται εκεί ως άγνωσμένος...

Κάνετε αναφορά στην άναληγσία του ελληνικού κράτους και τήν ένοχη σιωπή των άθηναϊκών ΜΜΕ, που είναι ύπαρκτες. Μου θυμίσατε κάποιαν επιστολή που είχα άποστείλει στη Λέσβο πριν άκριβώς τρία χρόνια, μέ άφορμή αντίστοιχο έρέθισμα. Έψαξα και βρήκα τήν επιστολή αυτή που τήν έδημοσίευσε ή τοπική έφημερίδα της Μυτιλήνης «Δημοκράτης», άρχές Μαΐου 2005. Σās τήν άποστέλλω, διότι πιστεύω ότι τέτοιες επιστολές* είναι πάντα επικαιρες και μπορείτε αν θέλετε νά τήν δημοσιεύσετε στον

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Όλα είναι θέμα Παιδείας

Επενδύουμε στον άνθρωπο, στη γνώση, στα κτίρια. Για να έχουν τα παιδιά μας «έξυπνα σχολεία», επιμορφωμένους δασκάλους και καθηγητές, ποιοτικά βιβλία και σύγχρονα κτίρια με όλα τα εποπτικά μέσα.

Επενδύουμε στους νέους «Έλληνες πολίτες της Ευρώπης - πολίτες του κόσμου». Με ανεπτυγμένα τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και της δικής τους εθνικής ταυτότητας. Με εκπαίδευση προσανατολισμένη στον άνθρωπο, στο περιβάλλον, στις σύγχρονες τεχνολογίες. Με δράσεις που προάγουν την πολυγλωσσία, τη γλωσσομάθεια, την ελληνοφωνία, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, τις ολυμπιακές αξίες.

Επενδύουμε στην Παιδεία. Γιατί όλα είναι θέμα παιδείας.

Οι δράσεις του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ) συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Ελληνικό Δημόσιο.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης